

## AANKONDIGINGEN.

Prijz per regel ..... fr. 1.00  
Tusschen Allerlei- in Provincie-  
nieuws ..... fr. 2.00  
Vannissen en doofberichten ..... fr. 3.00

## Kleine Aankondigingen :

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50  
Elke regel meer ..... fr. 0.75  
Voor meer dan één inleesching, prijs  
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen  
moeten ons toekomen voor Dinsdag  
middag.

## DE POSTRIJDER

## DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

## BUREAU EN REDACTIE :

DRUKKERIJ COLLE  
— (Naam. Mastich.) —  
HOEK DER REGULIERENWAL  
(Steenkerpoort),  
TONGEREN.  
Postbusn. rekening n. 24866,  
Telefoon 12

Abonnementsprijs : fr. 15.00 per jaar,  
Vooraf betaald.  
30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en  
aankondigingen, moeten franco gelijkt  
worden aan den uitgever.

## De Cel der Samenleving

De ziel der maatschappij is het gezeg,  
waarvan de jonge Koning Christus ons her-  
innert, op Zondag na Driekoningen, door  
de onderlingheid aan zijn ouders te Naza-  
reth. De kern van dat gezeg, hetwelk van  
God komt, is dat des vaders, uitgesproken  
in het gezin. Het gezin is gebouwd op het  
huwelijk, de vereeniging van man en  
vrouw, een natuurlijke instelling en een  
Sacrament tevens. De Verlosser neemt ons  
daaraan, op den tweeden Zondag na  
Driekoningen, door Zijn aanwezigheid op  
de bruiloft van Cana. Zoo is het huwelijk  
met het gezin de cel der samenleving en  
tevens de knoop waarin de maatschappij der  
geestelijken en die der tijdelijke orde, parochie  
en gemeente, Bissdommen en Staat zijn  
samengebonden. Vooral door het huwelijk  
en het gezin oefent de Kerk haar invloed  
uit op het sociaal leven op aarde.

Geen wonder dat de duisternis en de  
vijanden van Christus' rijk het bijzonder op  
de twee instellingen hebben gemunt. Maar  
daardoor zijn zij tevens de vijanden der  
menschelijke samenleving, want het ver-  
broken der orde daarin leidt tot algeheele  
ontreding en ondergang der samenleving.  
Het verrijft aan de goddelijke en  
aan de natuurlijke wet van Jesus, de zon-  
der gerechtigheid, wordt gewroken door  
rampen en ellende.

De kunstmatige kinderbeperking, de  
echtscheiding, de ontvoeding der kinderen  
op jongeren leeftijd, het godsdienstloos  
onderwijs zijn inbreuken op die wet, die  
ontwikkeling, eemische verwarping, rekten,  
losbandigheid, misdaad, ontstand en inzinking  
der geheele beschaving veroorzaken en  
bevooruden.

Staan wij even stil bij het onderwijs. Het  
kind behoort aan de Kerk, aan de ouders en  
aan den Staat. Het middelpunt van het  
gezeg over het kind zijn daarbij de ouders.  
Daarom heeft, om den plicht en het recht  
van opvoeding door de ouders, de Staat zich  
te verstaan met de Kerk omtrent de in-  
richting van het onderwijs. Waar dan het  
openbaar onderwijs niet godsdienszinnig is,  
maar neutraal, moeten de ouders zoveel  
mogelijk het bijzonder onderwijs verkiezen  
boven het openbaar.

De familie is de cel der maatschappij,  
maar een volmaakte maatschappij bestaat  
eerst door de vereeniging der families in  
een onafhankelijken staat, die over alle  
middelen beschikt om het welzijn in ge-  
meenschap te bevorderen. De familie wordt  
niet gevormd door een enkel lichamelijken  
band van het bloed, maar door een band  
van recht. De vrouw verlaat haar familie  
om in die van den man te treden. Het aan-  
genomen en het erkende kind verlaat zijn  
voorstam voor dien van zijn oncles. Zoo  
bindt ook de familie haar ras, haar natie  
het bloed in den band van den staat.  
Wij de staat een vereeniging van families  
is, heeft hij, zoveel het algemeen welzijn  
het dult, het menschelijken grondvermogen  
van het ras, de taal, te verhoeden. De familie  
dient tegevoert moet, de belangen van  
het vaderland boven die van haar ras stel-  
len. Want het ras is maar een feit, het va-  
derland houdt een verplicht doel in, het  
algemeen welzijn.

Toen op de bruiloft te Cana de wijn te  
kort schoot, kwam Maria bij haar Zoon tus-  
schenbeide en lokte het wonder uit, dat  
verandering van het water in wijn. Maria  
is de uitdeler aller genaden en gunsten  
en over de geheele schepping is zij als  
Koningin gesteld in het koninkrijk van Christus,  
om het gezin op aarde. De  
«oorzaak onzer blijdschap» die het druiv-  
enap deel schafften voor water, zal dit  
jaar weder in onze stad haar triomfen vier-  
nen. Moese zij, op de kinderlijke en eelmoedige  
deedname der burgerij aan haar feest,  
hare gunsten op onze samenleving rijk  
doen nealden in Tongeren en verve ont-  
geving, in deugd, kracht en welstand der  
gezinnen, in godsdienszinnig en nuttige op-  
voeding der kinderen, in bloei der gemeen-  
en en der ondernemingen, in trouw en lief-  
de voor het vaderland en hun beloning in  
den vrede der burgers en den vooruitgang.

## De Wereldcrisis

## ECONOMISCHE ONTREDING.

De heer Paul Moraud, die de reis rond  
de wereld heeft gedaan, heeft overal een  
economische ontreding en financiële  
moelijkheden vastgesteld, waarover hij het  
volgende relaas geeft :

« In achtien maanden ben ik door een  
twintigtal landen gered, te weten : Italia,  
Joegoslavië, Roemenie, Polen, Oostenrijk,  
Engeland, Spanje, Egypte, Palestina, Syrie,  
Turkije, Beieren, Zwitserland, Brazilië, Ar-  
gentina, Uruguay, Chili, Peru, Bolivia,  
Ecuador, Panama, alvorens den voet te zet-  
ten in de Vereenigde-Staten. Overal trof ik  
mensen ongerust aan, twijfelend aan  
zichzelf en aan de Voorzienigheid ; overal  
was de aarde ten prooi aan overlast van  
grondstoffen. Al de naties zijn verlamd en  
er is nood in alle streken, zoo in de groene  
Pampa als in het zwarte Engeland. Ik heb  
de beste handelaars, in moelijkheden ge-  
dempt gezien ; Syriërs, Grieken, Joden,  
die niet wisten wat aanvang. De produk-  
te blijven onverkocht, vanaf de goedkoop-  
te dingen tot de duurste juwelen. Ik heb  
al de behoeftige menschen gezien, van

af Stalin die geen geld meer heeft om  
zijn propaganda te bekostigen, tot den  
heer de Rothschild, die in een dag vier en  
tachtig dienstboden heeft afgedankt.

Op de kaaien van Santos heb ik per dag  
zeventig duizend zakken koffie zien ver-  
branden ; ik stapte over een kilometer door  
een meeras van koffie. Te Rio-de-Janciro zag  
ik elken morgen vijftien duizend zakken  
koffie in zee werpen. Te Buenos-Ayres kreeg  
koren aan 40 fr. het kwintaal geen koper,  
terwijl men het in Frankrijk 170 fr. be-  
taalt. Op de Italiaansche pakeboot die mij  
naar Alexandrie bracht, was ik de eenige  
toerist ; op de boot van de Standard Fruit,  
die koers zette naar New-York, waren we  
vijf passagiers. Ik was alleen aan de  
watervallen van den Nijl en alleen aan die  
van den Niagara. Overal waren de hotels  
verlaten, de havens werkloos, en het ras  
der toeristen schaars verdwenen.

Dit is nu de zwaarste crisis waardoor ooit  
de wereld werd geteisterd, een economische  
ontreding zonder voorgaande. Is de  
grootste diepte nog niet bereikt ? Dit kan  
niemand zeggen of bevestigen. Goede wil,  
wijsheid en wilskracht hebben veel en nuttig  
werk te verrichten, geduld en moed hou-  
den zijn de hoofdvoorwaarden tot het voor-  
bereiden van betere tijden ».

## Het verborgen Geld

HANDELEN DE « POTTERS »  
IN HUN VOORDEEL ?

Er wordt tegenwoordig veel geld verbor-  
gen. Er zijn lieden die hun geld van de ban-  
ken weghalen om het te verborgen. En de  
mensen denken dat hun geld maar veilig  
is wanneer zij het in den donkersten hoek  
van een brandkast of van een koffer heb-  
ben geborgen. En de zenuwachtigheid van  
het publiek is niet afnemend — wel inte-  
gendend.

In de vergadering van 23 December zeg-  
de de Eerste Minister, M. Renkin, les aan-  
gaande het volgende :

« Men moet opnieuw vertrouwen doen  
heerschen. In volle crisisperiodes is onze  
omloop 3 tot 4 miljard lager dan in 1920.  
Welnu, men vindt geen geld. Overal hoort  
men noodkroten slaan. »

« De neuraesthetic die heel de wereld aan-  
taast, breidde zich uit tot al de besturen, tot  
al de banken, tot al de particulieren. Er  
zijn er die goud oppotten. Hoe is zulke  
krankzinnigheid toch mogelijk ! Er zijn er  
die bankbiljetten oppotten. Ik ben over-  
tuigd dat er verschillende miljarden bank-  
biljetten verborgen zitten. Zij die zulks  
doen, en de gevolgen van hun daad besef-  
fen zijn echte misdadigers. »

« Zij werken tegen hun land, Dit ver-  
schijnsel van ziekelijk geld « oppotten »  
kan slechts bestreden worden met terug  
vertrouwen in te boezemen. »

Deze woorden werden op de banken der  
rechtzinnige toegelicht, en de leider der  
uiterste linkerzijde, M. Vandervelde, alhoewel  
het beleid van den minister van finan-  
ciën lakend, gaf toe dat in de hedendaagsche  
zieke wereld België een der gezondste lan-  
den was en dat hij, in geen geval, wilde mee-  
doen aan paniekzaaijerij.

In zijne veertiendagse kroniek in de  
« Revue Belge » komt oud-minister Tschof-  
fen ook op de zaak neer en vindt dat er  
blijkbaar te veel verschil ligt tusschen het  
vaststellen van het bestaan eener algemeen-  
neuraesthetic, die onloochenbaar is, en  
het verwijt, aan 't adres van hen die, in  
't volle besef hunner daad, hunne misdadige-  
ritten verborgen houden, dat het bankbiljet-  
gers zijn.

De oud-minister acht hen minder plichtig  
maar wel onnoozel. Uit angst, zegt hij, ne-  
men zij hun toevlucht tot het meest ver-  
standige middel. En ziehier hoe hij dit oordeel  
staft :

Bankbiljetten zijn niet anders dan wis-  
sels, getrokken op het solvabele van het  
openbaar krediet. Omdat men geen betrou-  
wen heeft stapelt men in brandkassen de  
tastbare getuigenissen van 't vertrouwen.  
Alleen het thans als meester regereerd on-  
verstand legt deze meer onzinnige dan mis-  
dadige praktijk uit.

« De meeste menschen die bankbiljetten  
« oppotten » en aldus hun eigen kapitaal  
onvruchtbaar maken, doen aan die praktijk  
mee, niet omdat zij bang zijn van op een  
gegeven moment beschikbaar geld te mis-  
sen om aan hunne verplichtingen te vol-  
doen, maar omdat zij wantrouwig zijn. Zij  
doen, maar omdat zij tegen wie, of voor wat ?  
men heeft hen gesproken van een nieuwe  
waardevermindering van den frank — wat  
misdadig zou zijn — van een Staatsfail-  
liet, van een wereldinstorting.

« Is waer dat er nu veel ongelukspro-  
feten rond loopen, menschen die 't woord  
revolutie in den mond hebben, en die onzinnig  
diker zouden doen de brave gemeente,  
tot wie zij zich richten, niet het hoofd op  
hol te brengen en haar vertrouwen en ge-  
duld aan te prijzen. »

krediet van den Staat, waaraan zij geen  
betrouwen meer hechten.

Maar, waarom zich verbazen dat particu-  
lieren, zonder verantwoordelijkheid of spe-  
ciale kensissen, zich aan dergelijke onzin-  
nigheid vergrijpen, als men over de ge-  
samenwereld de regeringsmannen onzin-  
nigheid op onzinnigheid niet stapelen ?

Men ziet conformities bijeenkomen die  
beslissen dat de redding der gemeenschap  
ligt in het neerhalen, zoo niet het afschaf-  
fen van alle tolbareiden ; om die geachtte  
te belichamen vindt een Fransche Staats-  
man, M. Briand, de Europeesche Unie uit.  
En wat is er gebeurd ? Dat al de « geer-  
ingen, de zijne ingegrepen, hunne bescher-  
mende rechten verhoogen, dus het tegen-  
deel doen van wat zij aanbevelen.

Indien de oorlog iets bewezen heeft, be-  
sluit M. Tschoffen, dan is het dat de oor-  
log, die de afschuwelijkste der misdadigen is,  
ook de eerste der onzinnigheden is. Hij  
ruïneert ook den overwinnaar. Of anders ge-  
zegd, de oorlog loopt noodzakelijk af, en  
welke ook de kans der wapens zij, op de  
meermal van heel het menschedom, er in-  
gegrepen zij die niet eens mee gevochten heb-  
ben.

Hoe wilt ge nu, als Staten en regereiders  
dwaasheden uitzetten, zoals b. v. 't volhard  
in de wapeningen, dat dan van de particu-  
lieren ook geen dwaasheden zouden uit-  
richten als b. v. zijn toevlucht nemen tot  
« oppotten » waardoor men uiteindelijk  
aan zijn eigen geld alle waarde ontnemt.

« Is spijtig dat in dezen tijd de gezonde  
zin alle macht verloren heeft en dat de  
onzin niets dan verkeerde woorden en ver-  
keerde daden uitlokt.

## BUITENLAND

## YUGO-SLAVIE.

Twee en twintig gewonden. — OM EEN  
MEISJE ! — De « Politica » bericht uit  
Bosnische Brod, dat daar in het plaatsje  
Lischnjate een veldslag is geleverd. Twee  
jongens hadden twist gekregen om een  
meisje.

Daar geen van beiden zich wilde terug-  
trekken, verzekerden zij zich eiken van de  
help van zoveel mogelijk vrienden.

Toen de strijd eindelijk uitbarstte, wa-  
ren meer dan 100 boerenzons gewapend  
met mesen, hoelvoorken en dergelijke wa-  
penen, op het slagveld verschenen.

Na korten tijd waren niet minder dan 22  
jongens min of meer ernstig gewond.

Het meisje waarom deze « oorlog » ge-  
voerd werd, was tijdens den strijd aanwe-  
zig en volgde met groote spanning de wis-  
selende krijgskansen.

## CHINA.

Nog een missionaris-slachtoffer van de  
bandieten. — De Eerw. Pater Paul Ly,  
wiens gevangenneming we onlangs gemeld  
hebben, is ter dood gebracht. Zeer vroeg in  
den morgen hoorde hij biesicht in de kerk van  
Tsiang-kia-hoei, toen plots een bende bandi-  
eten binnenstormde en den pater uit zijn  
biesichtstoel rukte. Hij werd te paard naar  
een naburig dorp gevoerd, waar ze hem  
bevalen aan zijn godsdiens te verzaken.  
Pater Ly weigerde en werd terstond vermo-  
ord. Een christen die gevolgd was om hem  
te helpen werd eveneens gedood.

Pater Ly was 70 jaar oud, Priester ge-  
wijd in 1898, stond hij reeds verscheiden  
jaren aan het hoofd van het district Kin-  
Men, in het Apostolisch Vicariaat I-tsiang.  
Nog seminarist toen in 1891 de bandieten  
de missie verwoestten en de missionarissen  
moesten vluchten, waagde hij zijn leven  
om de H. Vaten die in de kapel van  
I-tsiang geborgen waren, aan de ontroering  
te onttrekken. Gedurende de vervolging van  
1898-99 was hij, temidden van duizend ge-  
varen, de troetzende engel van de in de be-  
gen verstrooide christenen. Onverschrokken-  
missionaris, zweegde Pater Ly onvermoed  
aan de bekeering van zijn langdenoten.  
God heeft toegelaten dat een zoo mild ge-  
schonken leven bekroond werd met het  
martelaarschap.

Het Apostolisch Vicariaat I-tsiang, toe-  
vertrouwd aan de Belgische Franciscanen,  
mag werkelijk « de Bloedige Missie » ge-  
heeten worden. Want de slachtoffers zijn  
talrijk : Pater Ly is de derde priester die  
jaar ter dood gebracht, en de zesde sedert  
drie jaar.

## ENGLAND.

Documenten uit den oorlogstijd. — DE  
ONDERGANG VAN DE ZEPPEL. « L 32 ».

HET GETAL 13. — Een dagboek van  
den Zeppelin L 32 die op 24 September 1916  
te Billericay (Essex) in vlammen opging,  
is nu 15 jaren voor den dag gekomen.  
« De meeste aantekeningen blijken dat de  
bemanning van den Zeppelin zeer bijgeloovig  
was. Dit verklaart de uitroepen van den  
commandant, die stervende naast het  
wrak van het luchtschip werd gevonden en  
kermd: « Dertien, Dertien ! »

De L 32 en de L 33 werden in Engeland  
naar beneden geschoten, tijdens een expe-  
ditie boven dit land, waarbij zij 28 men-  
schen doodden en 125 verwondden.

de overblijfselen van het schip en bemerkte  
te een man, wiens kleeren in brand ston-  
den om die met een boek onder den arm hij  
gekwad weg liep. Hij bezweek spoedig en het  
boek viel op den grond.

Het boek bevatte een teekening van het  
schip, de hoeveelheid olie, brandstof en  
gas, noodig voor iedere reis, benevens het  
aantal bommen, dat werd medegenomen.  
De bevelhebber had elke bladzijde onder-  
teekend, alleen bladzijde 13 was openge-  
laten.

Waarschijnlijk zal dit boek een plaatsje  
krijgen in het oorlogsmuseum.  
Deskundigen beweren, dat indien dit  
dagboek onmiddellijk aan de Engelsche  
autoriteiten was afgegeven, dit van groote  
waarde voor Engeland zou zijn geweest,  
daar er vele geheimen van groot gewicht  
in waren aangeteekend.

— Is Eduard VII (de vorige koning van  
Engeland) katholiek gestorven ? — Te Lon-  
den verscheen een levensbeschrijving van  
wijlen Eduard VII, koning van Engeland.  
De schrijver is heer Wortham.

Schrijver heeft het over de zoogezegde  
bekeering van den koning tot het katholiek  
Geloof, waarover er, in zekere middelen,  
meer dan eens sprake was.

Schrijver gelooft niet dat de koning for-  
mel zijne intrede in de katholieke Kerk  
heeft gedaan. Er zouden — zoo schrijft hij —  
immers gewichtige verwickelingen uit  
voortgekomen zijn.

Schrijver doet op de formule van den  
anti-katholieken eed, welke de koningen  
van Engeland moeten afleggen op den dag  
van hunne kroning. Na den dood van Eduard  
VII werd echter eene wijziging aan toe-  
gebracht.

Schrijver wijst er echter op dat de laatste  
persoon, welke met den koning sprak,  
een vriend was, Sir Ernest Cassel, waarover  
men later met verwondering hoorde dat hij  
tot den katholieken godsdiens was over-  
gegaan. Sir Ernest Cassel, was in betrek-  
king met Cyrille Forster, de pastoor van  
de parochie in dewelke het koninklijk pa-  
leis van Buckingham stond. De pastoor  
kwam soms in het paleis. Toch denkt schrij-  
ver het waarschijnlijk, dat de koning « in  
extremis » tot de katholieke Kerk is over-  
gegaan.

De Anglicaansche aartsbischop van Can-  
torbery zei wel de laatste gebeden, maar  
toen hij de koning reeds in 't doodstrijd,  
Schrijver wijst op de monicvulde be-  
wijzen, die klaarblijkelijk aantoonen dat  
de koning sympathie had voor den katho-  
lieken godsdiens. Hij herinnert er aan dat  
de vorst een verkleefd vriend was van den  
beroomden Jesuïet, pater Vaughan. Hij was  
soms tegenwoordig bij zijne sermoenen. Hij  
hoorde de Mis in de kerk van Tepl, te Ma-  
rienbad. De pastoor van de kerk was ook  
zijn vriend.

De koning en de koningin gingen eens  
samen bedevaarten naar Onze Lieve Vrouw  
gevaarde « Notre-Dame de la Garde », te  
Marseille. De koningin vervulde eene be-  
lofte, gedaan tijdens de ziekte van haar  
echtgenoot.

\*\*\*

De Fransche « La Croix » vertelt nog het  
volgende dat ze beweert te weten uit goede  
bron.

Wanneer koningin Victoria een zoon het  
leven had geschonken was het in gansch  
het land, een uitging van geestdrift en vreug-  
de, en groote feestelijkheden werden op  
touw gezet.

Er rees echter eene groote moelijkheid  
op : de Anglicaansche bisschoppen van Can-  
torbery en York betwisten elkaar het gro-  
te voorrecht den koninklijken telg te doo-  
pen. Ze wilden van geene bemiddeling we-  
ten. Langs diplomatische weg was niets te  
bereiken. Een der hovelingen kreeg toen  
eene gelukkige gedachte : een der aartsbis-  
choppen zou het water over het hoofd ge-  
ven, en de andere zou de woorden uitspre-  
ken.

Die oplossing werd aangenomen en iede-  
ren was tevreden.  
Het doopsel werd met den meest mogelij-  
ken luister gevierd.

Reinen tijd daarna kreeg koningin Victoria  
het bezoek van eene Belgische prinses.  
Liet kind werd bewonderd en de konin-  
gin zei :

« Het scheelde niet veel, of we kregen  
het kind niet gedoopt. De beide bisschop-  
pen dachten ieder dat het hun recht was.  
Gelukkig hebben wij ze kunnen tot accoor-  
d stellen : de eene sprak de woorden uit, de  
andere deed de wasching.

De prinses riep uit :

« Maar dan is het kind niet geldig ge-  
doopt, want eenzelfde persoon moest was-  
schen en de woorden uitspreken.  
De koningin antwoordde teleursteld,  
dat ze geen uitkomst zag, dezelfde moe-  
lijkheden zouden zich weer voordoen, daar  
de twee aartsbisschoppen ieder op hun  
standpunt zouden blijven staan.

Toen vond de Belgische prinses de oplos-  
sing.

« Laat uw kind doopen door onzen Aal-  
moenenier. Het zal bescheiden gebeuren en  
alles zal in regel wezen.  
Zoo werd — wordt hoever — de kleine  
Eduard gedoopt door een katholieken pries-  
ter.

beurde weet God alleen.

Heer Wortham schrijft nog het volgende :  
« Eduard VII was zekerden dag, voor hij  
bevriend was met Pater Vaughan, een ser-  
mon bijwonen van dien beroemden predi-  
ker.

Hij liet vragen of de pater er geen be-  
zwaar in vond dat hij — de koning — zou  
tegenwoordig wezen bij zijn preek.  
E. P. Vaughan was wel een weinig ver-  
wonderd over die vraag.

De boodschapper antwoordde, taktloos.  
« De koning zal misschien vreezen, dat  
een zoo hooge tegenwoordigheid u wat ze-  
nuwachtig zou maken.  
De gewijde reldenar antwoordde :  
« Hoe zou ik zenuwachtig worden voor de  
aanwezigheid van den koning, vermits  
ik gewoon ben te prediken in aanwezigheid  
van den Koning der Koningen ! »

## BULGARIE.

Een sombere verklaring van een minis-  
ter-president. — De Bulgaarsche minister-  
president Moesjanoff, die met den Bulgaar-  
schen minister van Financiën, binnenkort  
naar Genève zal vertrekken, heeft ter ge-  
legenheid van een persconferentie een dui-  
ster beeld gegeven van den ernstigen finan-  
cielen en economischen toestand van Bul-  
garie.

De toestand is buitengewoon veron-  
derd, hoewel Bulgarië alle voorschrijven van de  
financieele commissie te Genève, in het bij-  
zonder ten aanzien van vergaande beper-  
kingen, heeft uitgevoerd.

De kosten voor levensonderhoud in Bul-  
garie zijn tot het minimum beperkt, zoo-  
dat goede wil en opofferingsgezindheid in de  
toekomst niets meer zullen kunnen uit-  
richten. De deviezenrekder der Nationale  
Bank is zoo ingekrompen dat Bulgarië ter  
handhaving van zijn valuta om buitenland-  
sche hulp zal moeten verzoeken. Dat zal te  
Genève geschieden, aangezien Bulgarië an-  
ders onmogelijk zijn financieele verplich-  
tingen zal kunnen nakomen.

Nopens de ontwapeningsconferentie was  
Moesjanoff op de eenzijdige ontwapening  
van zijn land, Bulgarië verwacht dienover-  
eenkomst ook de ontwapening van anderen.  
Ter vermindering van zijn legerbevoering  
zal Bulgarië de afschaffing van het huur-  
geen en de wederinstelling van den algemeen-  
dienstplicht op beperkte schaal overwe-  
gen.

## MEXICO.

De godsdiensstrijd. — Naar de Spaan-  
sche bladen uit Mexico City vernemen,  
hebben 5 geestelijken reeds volgens onder-  
richtingen van den aartsbischop, Z. H. E.  
Mar Diaz, een proces tegen de regering  
aanhangig gemaakt bij het oberst-ge-  
rechtshof, wijl de decreten betreffende de  
beperking van het aantal geestelijken in  
strijd zijn met de wetten van het land.

Naar « El Debate » uit Mexico City ver-  
neemt, heeft de aartsbischop bovendien  
een heel veel schrijven afgekondigd, waar-  
in hij de wettige strijdmethode voor af-  
schaffing van de nieuwe wet betreffende  
de beperking der geestelijkheid aangeeft.

De aartsbischop geeft in dit schrijven  
verschillende onderrichtingen aan de gees-  
telijken en raadt hun aan, hun redden te  
verdedigen met behulp van katholieke ad-  
vocaten, die hun medebroeders krachtadigen  
steun moeten verleenen, om te voorko-  
men, dat de nieuwe wet in praktijk ge-  
bracht wordt.

« Wij hebben geen wapenen, zoo besluit  
Mgr Diaz zijn schrijven, wij zijn een leger  
zonder wapenen, maar zullen overwinnen  
in den strijd, dank zij 't overwicht van onze  
zedelijke kracht ».

## AMERIKA.

Valseherm voor een geheel vliegtuig. —  
Volgens een bericht uit Amerika schijnt  
men daar een valseherm uitgevonden te  
hebben, waarmee een gehele gondel van  
een groot verkeersstoel in tijd van nood  
zoo kunnen landen. Het nieuw toestel heeft  
een doorsnee van niet minder dan 24 m.

Men heeft een prof genomen met een  
hoofdbandemantelvliegtuig, waarin 1.200 kg.  
lood geladen was. In de lucht liet men de  
machine plotseling aan haar lot over. Het  
valseherm ontploofde zich prachtig en het  
heele zaakje kwam behouden en zacht op den  
grond terecht.

Het nieuwe valseherm is feitelijk bere-  
kend op een draagvermogen van 1.100 kgr.,  
hetgeen ongeveer het gewicht is van een  
vliegtuigkajuit met twaalf passagiers. Het  
toestel is van zijde vervaardigd en wordt  
opgeborgen in het bovenste deel van de ka-  
juït. Om het valseherm in werking te bre-  
ngen behoef men slechts een hefboom over-  
te halen. In drie seconden is het valseherm  
geheel ontplooid en daalt met volle belasting  
met een snelheid van 5.50 m. per sec.

## FRANKRIJK.

Frankrijk's Beul neemt ontslag. — Mon-  
sieur de Paris, zoals de beul in Frankrijk  
genoemd wordt, heeft ontslag genomen. In  
een brief aan den president der republiek  
heeft Deibler, zoo heet de Fransche ont-  
hoofder, verklaard, dat hij zich voortaan  
liever niet meer met zijn allebehalve op-  
wekkend werk wenscht bezig te houden. In  
de familie Deibler is het beroep van beul  
tot nu toe steeds van vader op zoon over-  
gegaan. De grootvader en de vader van  
den heer Deibler waren ook reeds met het  
ambt van beul belast. Thans zal een schoo-  
nsoon van den heer Deibler, André Perrier,  
het valbijwerk overnemen.

Als eigenaardigheid kunnen wij er nog

bijvoegen, dat de valbij het eigendom is  
van den heer Deibler. Wanneer er geen  
werk te verrichten is, bevindt zich de ge-  
heele installatie altijd in de garage bij de  
woning van den beul.

— Na het afsterven van Maginot. — Zoo-  
als meer hooge personaliteiten en zelfs  
Staatslieden in Europa, is M. Maginot, de  
onlangs overleden Minister van Oorlog uit  
een nederige familie voortgesproten.

Zijn grootvader was sluismeester. Hij  
zelf had de dochter gehuwd van een blik-  
slager ; zij stierf toen zij hun derde kindje  
op de wereld bracht.

M. Maginot was vooral om zijne goedheid  
en rechtschapenheid geacht. Niet lang voor-  
dat hij ziek werd, woonde hij een twist  
bij tusschen een politiegagent en een taxi-  
chauffeur, Scheidwoorden klonken aan beide  
zijden en de chauffeur werd door den  
agent opgeleid naar 't politiebureau. M. Ma-  
ginot had hen gevolgd.

De ondervraging werd voortgezet bij den  
politiecommissaris, die agent zwerende eerst  
uitgescholden te zijn geweest, wat de chauffeur  
ontkende.

M. Maginot nam toen het woord.  
« Het is de chauffeur die de waarheid  
zegt... »

De commissaris onderbrak hem :  
« Wie vraagt er u iets ? En daarbij  
wat doet ge hier ? Wie zijt ge ? »  
« Maginot, minister van oorlog. »  
Men kan zich inbeelden hoe betoetend  
de politiecommissaris nu was.

Maginot ging dan voort.  
« Ik heb heel 't tooneelt bijgewoond,  
de agent heeft bepaald ongelijk... Ik hoop  
dat hij het dadelijk gaat bekennen. Het is  
geen onoor te bekennen dat men zich  
bedrogen heeft.

De agent, verlegen als niet één, zegde dat  
hij de « eer van het uniform » had willen  
redder.

« Er